Pe teme de educație

În tumultuoasa viață a stadioanelor, am ales, pentru grupajul de astăzi, alte elemente și aspecte decît cele privind rezultatul propriu-zis al unei întreceri, o victorie sau o înfrîngere, un scor, punctele și medaliile... Fără, însă, ca prin aceasta ele să fie cu ceva mai puțin însemnate.

Ni s-a părut interesant să investigăm un aspect mai intim al acestei activități, acela legat de implicațiile pe care ea le are în munca de educație cu tineretul și — ca un corolar — efectele și urmările directe în comportarea și evoluția sportivului.

Subiectul este, de altfel, mereu actual. Necesitatea unei munci educative PERMANENTE, cu o eficiență sporită, a fost arătată în documentele Plenarei din noiembrie 1971 a partidului, care a elaborat un program vast în acest domeniu. Mișcarea sportivă, angrenînd o largă masă de cetățeni și majoritatea tineretului țării, are sarcini deosebite în această privință, simțindu-se, astfel, direct angajată în acțiunea nobilă de creștere și educare a omului societății socialiste și comuniste.

ADEVĂRATA VALOARE

După înfrîngeri socotite anormale, ați întîlnit desigur, nu o dată, declarații în care antrenorii noștri găseau ca unică explicație faptul că „sportivul (sau echipa) nu a evoluat la adevărata sa valoare". Să recunoaștem că, prin simpatie, explicația a fost adoptată și de unii cronicari de sport. Așadar, raportul de forțe era net de partea noastră, dar... „nu am evoluat la valoarea reală". Sau, „deși adversarul era mult mai bun, puteam ciștiga dacă..." și este invocată aceeași comportare sub posibilități.

Reținem, deci, că valoarea reală (sau obișnuită, cunoscută — cum doriți), nu s-a putut manifesta plenar, deși sportivul (sau echipa) avea o pregătire bună, nu suferea de nimic, dormise bine, nu avea nici un motiv palpabil să concureze așa cum a făcut-o, în contradicție cu... normalul. La prima vedere ne aflăm în domeniul abstractului. Motivația pare vagă, nefondată, greu de explicat. Numai la prima vedere, fiindcă — deși nu poate fi măsurat obiectiv (ca forța, greutatea, starea de sănătate etc.) — elementul încriminat, departe de a nu putea fi dibuit și explicat, îl găsim în răspunsul la prima și cea mai simplă întrebare suplimentară — „de ce ?" — adresată acelorași antrenori : **„A (au) jucat fără inimă"...**

Așadar, o problemă de... inimă, o situație — de fapt, mai multe — cînd „inima", în loc să stimuleze, frînează manifestarea valorii reale. Un minimum de cunoștințe despre componentele procesului instructiv-educativ ne va ajuta să aflăm că sportivul (sau echipa) a fost la înălțime cu pregătirea fizică, cu aceea tehnică, cu pregătirea tactică, dar a fost deficitar(ă) la capitolul pregătirii psihologice — rotiță absolut indispensabilă în angrenajul general. Credem că nu greșim afirmînd că s-au consumat litri de cerneală și tone de hîrtie pentru a se pune la punct terminologia elementului, cu controverse între „moral" sau „moral-volitiv", „psihic" sau „psihologic", dar **s-a făcut prea puțin în practică, știrbindu-se pregătirea de una din componentele fără de care, firesc, totul SE POATE NĂRUI.**

Asta, după părerea noastră, din mai multe motive, sintetizate, fără pretenții exhaustive sau de ierarhizare, astfel : slaba preocupare a antrenorilor pentru latura educativă a procesului instructiv-EDUCATIV (s.n.), motivînd lipsa de timp sau chiar necesitatea unei... specialități în materie ; afirmația că însăși orînduirea noastră, patriotismul care anima pe fiecare cetățean al țării generează un moral ridicat (ceea ce e absolut just), deci... nu mai trebuie întreprinsă o activitate specială în acest sens (ceea ce e absolut nejust) ; prezentarea exagerată a valorii adversarilor, spre a pregăti justificarea unor eventuale înfrîngeri, explicabile — în regulă — printr-o instruire necorespunzătoare, precară. Transmisă, volens-nolens, sportivilor, o asemenea prezentare are un rol inhibitoriu, nefast.

Și asta face că nu o dată ne frîngem mîinile văzînd că sportivi de-ai noștri sînt învinși nu pentru că ar fi mai slabi, ci pentru că „nu evoluează la adevărata lor valoare".

Ce valoare are o pregătire psihologică corespunzătoare, adesea incredibil de simplă, ne-o dovedesc cîteva exemple din ultima vreme. Am vrea să ne rezumăm la fotbal, la scorul „incredibil" cu care a fost învinsă Finlanda la București. Spre stupefacția antrenorilor și a altor specialiști, cărora nu le venea să-și creadă urechilor, li s-a cerut sportivilor să învingă la un asemenea scor. Unii s-au înspăimîntat, alții au surîs superior, invocînd „calculul hîrtiei". De ce să n-o spunem, s-au făcut și unele glume răutăcioase. Și, totuși, „minunea" s-a produs, în acest caz și în acest sport, ca și în alte cazuri și în alte sporturi. Erau declanșate resorturi intime, care descătușau energii nebănuite, ce nu intră, de regulă, în „calculul hîrtiei". Lipsa „spiritului realist", invocată inițial, s-a schimbat în mai apropiatul de adevăr **„iată, că totuși se poate !".**

N-am vrea să încheiem aceste rînduri cu concluzii și sfaturi. Îi lăsăm pe antrenori și pe sportivi să tragă ei înșiși concluzii, confruntînd cele de mai sus cu activitatea lor în pregătire și concurs, cu propriile lor „puncte de vedere".

Mircea COSTEA

Responsabilitatea debutului

Consemnăm, în ultima vreme, cu o mare satisfacție apariția a numeroși performeri tineri — unii chiar foarte tineri — și fie că este vorba de evoluția lor în competițiile de juniori, fie de promovări curajoase în loturile reprezentative de seniori, nu putem decît să aplaudăm această autentică afirmare a „schimbului de mîine".

Debutul (desigur, într-un sens mai larg) în activitatea de performanță, la nivelul de reprezentare a școlii, clubului, orașului și — mai ales — a țării noastre în întîlnirile internaționale, implică, în mod firesc, o mare responsabilitate tinerilor dornici și, fără îndoială, capabili de o valorificare strălucită a talentului și aptitudinilor pe care le au. Ne gîndim, se înțelege, la valoarea rezultatelor obținute, dar îndeosebi la fundamentul moral, etic, de muncă și de efort pe care ele sînt clădite. Cu atît mai mult, cu cît — așa cum spuneam — este vorba de sportivi tineri pe care ameteala succeselor îi poate prinde mai lesne la această vîrstă.

Sînt nenumărate exemplele care dovedesc că tinerii performeri români își semnează debutul în arena internațională prin rezultate de prestigiu și, totodată, printr-o remarcabilă demonstrare a unor înalte calități morale, cultivate în familie, în școală, în organizațiile de tineret, în clubul sau asociația sportivă din care fac parte. **Ne amintim cu plăcere și admirație de triumful sportiv al canoistului Ivan Patzaichin — pe atunci încă junior ! — la Jocurile Olimpice de la Ciudad de Mexico, dar ne-a bucurat la fel faptul de a-l vedea, în continuare, pregătindu-se cu și mai multă hărnicie și ambiție, rămînînd același om modest, cu aceeași comportare ireproșabilă pe care toți cei prezenți la Xochimilco o apreciaseră în ziua debutului olimpic al marelui nostru campion.**

Anul trecut, după cucerirea titlului de campion al lumii în competiția juniorilor (și, se știe, după alte victorii de prestigiu), luptătorul Nicu Gingă a urcat și pe cea mai înaltă treaptă a podiumului în campionatele mondiale ale seniorilor, disputate la Teheran. În aplauzele care au răsunat atunci pe stadionul „Farah" din capitala Iranului era, însă, răsplătită, deopotrivă, atît marea performanță a sportivului român cît și excelenta pregătire, puterea de luptă, dorința de a reprezenta cu cinste culorile țării, calități exprimate în întreaga sa evoluție și comportare la aceste întreceri.

Astfel înțeleasă și astfel onorată, responsabilitatea debutului este nu numai o victorie de momente : ea devine, fără îndoială, o importantă treaptă de viață, de educare prin muncă, disciplină, corectitudine, atașament. Din păcate, ne sînt oferite și altfel de exemple și chiar dacă ele se referă la cazuri izolate, ni se pare neapărat necesar a fi supuse atenției factorilor de resort. O serie de abateri de la normele de conduită, de la disciplină au comis, printre alții, unii componenți ai reprezentativei de fotbal juniori a județului Iași, ai loturilor de juniori și tineret la volei. Nu sînt singurele exemple criticabile. Uneori este vorba de lucruri „mărunte" — atitudini nepoliticoase, ținută vestimentară necorespunzătoare, limbaj necuviincios, alteori întîlnim tendințe de căpătuială, de preocupare exclusivă pentru rezolvarea intereselor personale și altele.

Responsabilitatea debutului tinerilor performeri în arena internațională se cere astăzi împlinită mai conștient și mai profund ca oricînd, în spiritul normelor generale ale eticii și echității socialiste.

Dan GÂRLEȘTEANU

...DAR OMUL DIN TRIBUNĂ ?

Întrecerea sportivă nu poate fi concepută fără spectatori ! Ce sens ar avea cea mai formidabilă întîlnire, dacă ea s-ar desfășura în liniștea monumentală a unui stadion complet gol ?

Dar, tocmai faptul că omul din tribună dă viață oricărei confruntări din arenă, îi creează obligații, pe care el — spectatorul — nu le poate ignora.

Ne-am gîndit la toate acestea, urmărind, în cadrul actualului sezon hocheistic, cele șase partide dintre STEAUA și DINAMO, care au stîrnit un imens interes și au reușit să umple marele patinoar artificial acoperit din Capitală. Disputelor dintre jucători, în palpitanta lor cursă pentru titlu, i-a corespuns și un duel al... galeriilor celor două cluburi, pitoresc și atrăgător, dar numai atîta timp cît s-a menținut în limitele sportivității.

A simpatiza cu o echipă, a o susține și a o încuraja, a încerca s-o ajuți în momentele critice și a-i da aripi pentru victorie, reprezintă o atitudine frumoasă, cu condiția ca patima să nu-și pună amprenta pe acest sentiment. A simpatiza cu o echipă nu înseamnă a o detesta pe cealaltă, a nu-i vedea și ei calitățile, virtuțile. **Suporterul adevărat este acela care, dorind din tot sufletul succesul preferaților săi, știe — însă — să primească într-un mod cavaleresc înfrîngerea, cînd adversarul a fost mai bun.**

Din păcate, la derbyurile de hochei, Steaua—Dinamo (și nu numai la aceste întreceri) lucrurile nu s-au petrecut tocmai așa. Au existat destule manifestări reprobabile, care au umbrit lupta sportivă.

Unii spectatori, certați cu educația, dacă nu chiar cu normele celui mai elementar bun simț, au căutat să-i incite pe sportivi, să-i îndemne la brutalități și incorectitudini, să le adreseze cuvinte de ofensă, mergîndu-se pînă la actul huliganic al aruncării diferitelor obiecte pe gheață, ceea ce constituie un real pericol pentru integritatea fizică a jucătorilor și arbitrilor.

Mulți oameni din tribună nu înțeleg, sau poate nu știu, că un hocheist iese de pe gheață foarte surescitat, cu un puls de 180 de bătăi pe minut, cu o uriașă „datorie de oxigen" și că are nevoie de puțină liniște pentru o refacere rapidă. În aceste condiții, a-i zdrăngăni asurzitor tălăngi în spate sau a detona petarde, devine nu numai un act nesportiv, dar unul de-a dreptul inuman.

În tot acest context (hocheiul, repetam, neconstituind un fenomen singular), devine clar că trebuie acționat cu mai multă hotărîre și perseverență în domeniul educației spectatorilor. Întrebarea este, **în atribuția cui ar cădea acest element important al vieții sportive ?**

După părerea noastră, **primii care sînt datori să vegheze la respectarea unei atmosfere sănătoase în tribune sînt spectatorii înșiși**, în marea lor majoritate iubitori sinceri ai sportului. Ei trebuie să creeze **o opinie de masă împotriva tuturor manifestărilor străine eticii noastre, să izoleze și să pună la punct elementele care se dedau la acte antisportive, huliganice.**

Pentru că printre oamenii din tribună se numără foarte mulți elevi, **este necesar ca și în rîndurile acestei categorii de tineri să se desfășoare o muncă stăruitoare, rolul profesorului de educație fizică fiind primordial in acest sens.** Bineînțeles că organizațiile sindicale și de U.T.C. au de spus un cuvînt în această privință, **acționînd printre membrii lor în favoarea unei atitudini civilizate și demne la manifestările sportive.**

Nu vom spune nici o noutate afirmînd că rolul spectatorului este astăzi deosebit de mare nu numai în buna desfășurare a unei competiții dar — socotim noi — în însuși progresul sportului românesc !

Valeriu CHIOSE

SPIRITUL DE ECHIPĂ ȘI... LOCUL ÎN CLASAMENT

Zilele trecute, Mihai Chezan antrenorul divizionarei A de volei I.T.B., ne-a adus la cunoștință o situație cu totul ieșită din comun, care explică în bună măsură comportarea slabă a echipei în actuala ediție a campionatului. Patru din jucătoarele sale de bază : Doina Ioneci, Cornelia Porumb, Iuliana Paul și Simona Enescu au dat bir cu fugiții, periclitînd și mai mult șansele I.T.B.-ului de a rămîne în primul eșalon, în care abia promovase.

„Doina Ioneci și Cornelia Porumb — **ne spunea cu ciudă Chezan** — n-au mai dat nici un semn de viață de la începutul lui decembrie, deși cunoșteau programul de pregătire a echipei, în vederea turneelor din februarie și martie. De altfel, și în cursul campionatului tur-retur, prima a refuzat să participe la cîteva meciuri în deplasare, sub motiv că are copil mic. Poate că ar fi fost un argument care să mă convingă, dacă aceeași jucătoare nu ar fi „uitat" de aceste obligații, în vară, atunci cînd am deplasat echipa, în vacanță, la mare (unde nu se punea problema meciurilor oficiale) sau cînd am efectuat un turneu în Ungaria. Dacă în situațiile amintite, a putut să lipsească mai multe zile, cum, oare, de n-a mai putut să absenteze doar o zi, în condițiile în care echipa avea, mai mult ca oricînd, nevoie de ea ? Dar nu e numai atît. În timpul campionatului, Doina Ioneci nu onora decît 1—2 din cele cinci antrenamente programate săptămînal, la orele cele mai potrivite, astfel încît să convină tuturor. Dar, duminica, emitea pretenții să figureze în primele 6, iar dacă nu o introduceam în teren (fiind slab pregătită), mă șantaja amenințîndu-mă că nu mai vine deloc... Și s-a ținut de cuvînt !

La rîndul ei, Cornelia Porumb îmi prezenta permanent motive mai mult sau mai puțin obiective pentru a lipsi de la antrenamente. Spunea că este bolnavă, dar nu aducea niciodată un document de atestare. Iuliana Paul, care a devenit studentă la medicină și asupra căreia, într-un timp, cei de la acest club au emis pretenții (retrase de curînd), nu vine decît la un antrenament pe săptămînă. Simona Enescu a prezentat o adeverință de studentă la Universitatea Craiova, pe baza căreia i-am dat dezlegarea. Abia apoi am aflat că, de fapt, este studentă la fără frecvență, situație care are cu totul alt regim...

În aceste condiții vitrege, echipa I.T.B. va încerca să se salveze de la retrogradare . Este drept că în vară și în toamnă, echipa pe care o antrenez nu s-a putut pregăti la înălțimea cerințelor, deși dispunea de elemente mai puțin valoroase (jucătoarele cu care a promovat din B și cele refuzate de alte echipe de A)".

Ce am mai putea adăuga la această grăitoare confesiune. Poate doar că, după cîte știm, atît Doina Ioneci cît și Cornelia Porumb sînt profesoare de educație fizică. Pot constitui, oare, un exemplu de comportare pentru tinerii pe care trebuie să-i îndrume și spre sport ? Dar celelalte două ? În plus, ce poate spune conducerea asociației I.T.B. despre climatul educativ instaurat în rîndul voleibalistelor sale ? Acest climat a influențat, cu siguranță, și evoluția echipei în campionat, în care pînă acum nu a obținut nici o victorie !

Aurelian BREBEANU

BĂRBĂȚIE ȘI FAIR-PLAY

Fair-play este o noțiune care nu mai are nevoie, pentru marele public, de definiții, ci doar, din cînd în cînd, de deslușiri. Iată, pentru astăzi, una din clarificările impuse de credințe comune, pe cît de răspîndite, pe atît de nedrepte în raport cu sportul.

Există sporturi care, prin natura lor, implică un contact direct, șocul dintre adversari. Putem numi, în această categorie, fără pretenția de a le fi epuizat, rugbyul, boxul, luptele, fotbalul, hocheiul pe gheață. Îndeobște se crede că în asemenea sporturi actul de fair-play este ca și imposibil. Cum să fii fair, cînd îți bușești adversarul la mantinelă ? Cum să fii fair, cînd îl copleșești pe potrivnic cu năprazníce lovituri de pumn ?

Ei bine, tocmai în aceste sporturi, poate chiar mai mult decît în altele, atitudinea morală (căci ce altceva este fair-play-ul ?) devine mai evidentă. Să nu uităm — și ca un răspuns la întrebările de mai sus — că orice întrecere sportivă, se desfășoară potrivit unor norme, unor reguli care le guvernează și care încearcă să le asigure corectitudinea și echitatea. Bodicecul este în hocheiul pe gheață o acțiune permisă de regulament, el fiind conceput ca o obstrucție neviolentă, doar cu puterea umărului (nu și a crosei !). Schimbul de pumni, scrima mănușilor care inevitabil duce la lovituri (amortizate) este rațiunea de a fi a boxului.

Cînd face — ca altădată Maeterlinck — elogiul boxului, Eugen Barbu se extaziază de nobila artă : a da și a nu primi, a face puncte și a te feri să lovești sub limitele permise, a îmbrățișa pe cel doborît, a-i strînge mîna, a nu urî, a învinge numai. *Înseamnă că un sport considerat „dur" poate da admirabila pildă de fair-play, cînd după o dramatică încleștare, cu risipa ultimei picături de energie, se evaporă la adversari orice urmă de pizmă. Amintiți-vă doar de tradiționalele (și acum vestitele) partide Cuțov — Dobrescu. Prieteni înainte, adversari în ring, prieteni după...*

De unde provin asemenea nobile atitudini ? Din clara conștiință, mereu conservată, că adversarul este înainte de toate un partener de joc, de care ești legat prin camaraderie sportivă. *După cum se vede,* fair-play-ul nu este o simplă modalitate de comportament, ci o adevărată stare de spirit, o mentalitate, *care se manifestă în respectul de sine, loialitate, spirit de echitate, generozitate, stimarea adversarului și respectarea arbitrului, lipsa de ostentație, atitudine demnă și fermă (independent de ce face adversarul sau publicul), primirea victoriei cu modestie și a înfrîngerii cu demnitate. Toate acestea sînt valabile și în sporturile bărbătești.*

Victor BĂNCIULESCU

SPERANȚE REALE ALE BASCHETULUI FEMININ

Pentru a treia oară — în decurs de tot atîtea săptămîni — avem satisfacția de a sublinia interesul stîrnit de campionatele republicane de baschet, fapt care demonstrează că actuala formulă de disputare a competiției este evident mai stimulativă, echitabilă și atractivă decît cele precedente. Împărțirea echipelor în două grupe valorice a creat posibilitatea desfășurării multor meciuri între formații cu posibilități apropiate, așa cum s-a petrecut sîmbătă și duminică, cu prilejul etapei a 14-a.

În mod special, a atras atenția derbyul Voința București — I.E.F.S., în care fostele eleve ale Liceului nr. 35, deținătoare — cu puțini ani în urmă — ale titlului de campioane de junioare ale României (sub îndrumarea antrenorului **Gheorghe Benone**) au demonstrat că se îndreaptă cu pași siguri spre maturitate și desăvîrșire sportivă și că ținta lor (de a cuceri campionatul de senioare al țării) poate fi îndeplinită. Întrunind calități de echipă completă, cu posibilități mari de a alterna atacurile rapide și contraatacurile cu jocul pozițional bazat pe pivoți, avînd mare capacitate de combativitate (tinerețea le este un ajutor în acest sens), elevele actualului antrenor **Marian Strugaru** sînt la un pas de a deveni o echipă mare, de a putea cuceri succese chiar pe plan internațional și, în orice caz, de a deveni o pepinieră de bază a lotului republican. La acest din urmă capitol vom remarca revenirea **Mariei Roșianu-Simionescu** (debutantă în lotul național la o vîrstă precoce, dar retrasă din activitatea competițională înainte de afirmarea deplină), cu totul remarcabilă prin capacitatea ei de coordonatoare de joc, de mobilizatoare a echipei și de realizatoare a aruncărilor la coș. Alături de surorile **Liliana** și **Tatiana Rădulescu** și de **Mariana Andreescu** (aceasta din urmă, însă nefolosită la nivelul posibilităților ei, deoarece ocupă în teren o poziție statică, depărtată de coș, în loc să acționeze în preajma panoului, în mișcare), **Maria Roșianu-Simionescu** poate fi din nou una dintre cele mai reprezentative baschetbaliste ale noului val, așa cum a fost în luna decembrie a anului 1971, cînd a făcut parte din selecționata României, participantă la Balcaniada de la Sarajevo. Cuvinte asemănătoare despre **Viorica Balai** și **Diana Mihalic** de la I.E.F.S., elemente care pot întări lotul național. O subliniere pentru **Balai** care nu și-a valorificat marele talent ce-l demonstrase la vîrsta junioratului. Desigur că și întreruperea impusă de un accident i-a frînat progresul, dar nici nu a muncit suficient, după reluarea antrenamentelor, pentru a recupera timpul pierdut. În ultima vreme s-a văzut la ea un oarecare reviriment. Să sperăm că a fost doar un început și că în curînd o vom vedea pe Viorica Balai așa cum ne-am închipuit-o cu puțini ani în urmă, cînd — jucînd la Sănătatea Satu Mare — se manifesta ca unul dintre cele mai mari talente ale baschetului românesc.

De la stînga la dreapta, Mihalic *(I.E.F.S.),* T. Rădulescu *și* Fierlinger *(Voința) urmăresc mingea* Foto : S. BAKCSY

D. STANCULESCU

CLASAMENTELE LA ZI

MASCULIN

GRUPA 1—6

1. Dinamo	14	14	0	1379— 981	28
2. Steaua	14	13	1	1267—1025	27
3. Univ. Timișoara	14	11	3	1126—1002	25
4. I.E.F.S.	14	8	6	1131—1091	22
5. „U" Cluj	14	8	6	1086—1027	22
6. Farul	14	5	9	1016—1141	19

GRUPA 7—12

7. I.C.H.F.	14	5	9	1006— 984	19
8. Rapid	14	5	9	1048—1139	19
9. Polit. Cluj	14	4	10	975—1005	18
10. Voința Tim.	14	4	10	870—1068	18
11. Poli. Buc.	14	4	10	988—1113	18
12. C.S.U. Galați	14	3	11	857—1049	17

FEMININ

GRUPA 1—6

1. Voința Buc.	14	13	1	960—703	27
2. Politehnica	13	12	1	896—644	25
3. I.E.F.S.	14	11	3	877—672	25
4. „U" Cluj	14	8	6	785—812	22
5. „U" Timișoara	14	7	7	808—864	21
6. Rapid	13	7	6	795—720	20

GRUPA 7—12

7. Crișul	14	9	5	904—761	22
8. „U" Iași	14	6	8	883—741	20
9. Constructorul	14	5	9	725—796	19
10. Olimpia Buc.	14	3	11	629—852	17
11. Sănătatea	14	2	12	637—919	16
12. Voința Tg. Mureș	14	1	13	587—845	15

LILIANA RĂDULESCU ȘI MARIAN BRABOVEANU, PE PRIMELE LOCURI ÎN CLASAMENTELE COȘGETERILOR

Clasamentele coșgeterilor diviziei A au următoarea configurație : FEMININ : 1. LILIANA RĂDULESCU (Voința Buc.) 244 p, 2. Ileana Gugiu (Rapid) 240 p, 3. Mariana Andreescu (Voința Buc.) 216 p, 4. Rodica Golan (Universitatea Timișoara) 215 p, 5. Angelica Tita (I.E.F.S.) 212 p, 6. Suzana Szabados (Politehnica) 192 p etc.; MASCULIN : 1. BRABOVEANU (I.E.F.S.) 345 p, 2. Szell (Politehnica Buc.) 324 p, 3. R. Martinescu (C.S.U. Galați) 315 p, 4—5. Oczelak (Steaua) și Spînu (Farul) 271 p, 6. Mănăilă (Universitatea Timișoara) 257 p etc.

ANA PETRESCU (Gloria București) ÎNVINGĂTOARE PENTRU A DOUA OARĂ ÎN „TROFEUL REȘIȚA" LA POPICE

Ediția a II-a a **„Trofeului Reșița"** la popice, disputată în reședința județului Caraș-Severin pe arenele C.S.M. (fetele) și Olimpia (băieții) la care au participat 24 de jucătoare și tot atîția jucători, s-a încheiat cu rezultate valoroase la toate cele trei probe. La individual femei, jucătoarea nr. 1 a anului 1973, **Ana Petrescu** (Gloria București), într-o formă excelentă, a cucerit trofeul pentru a doua oară ; tot ea a cîștigat și la perechi mixte, împreună cu Iuliu Bice. La băieți, victoria a revenit cunoscutului popicar gălățean, exreșițeanul Iosif Tismănaru. Vorbind despre nivelul tehnic ridicat, la care s-a desfășurat competiția, trebuie să spunem că pentru manșa a II-a s-au calificat doar acele sportive care au realizat din primele 100 lovituri mixte peste 420 p d, iar la băieți cei care au depășit (la 200 bile) 850 p d.

REZULTATE TEHNICE — **senioare : 1. Ana Petrescu (Gloria Buc.) 929 p d (manșa I — 455 — manșa a II-a 474)**, 2. Elena Trandafir (Laromet Buc.) 896 p d (455—474), 3. Cornelia Petrușca (Voința Buc.) 886 p d (446—440) ; **seniori : 1. I. Tismănaru 1860 p d (963—897)**, 2. I. Băiaș 1831 p d (906—925), 3. I. Bice 1830 p d (912—918) — toți de la Constructorul Galați ; **perechi mixte : 1. Ana Petrescu-I. Bice 1392 p d (474—918)**, 2. Cornelia Petrușca — I. Băiaș 1365 p d (440—925), 3. Elena Trandafir-I. Tismănaru 1337 p d (440—897).

D. GLAVAN, coresp. jud.

„CUPA PRIMĂVERII" LA TIR ÎN SALĂ

N. Ciotloș — învingător nescontat la pistol

Numeroși trăgători fruntași, seniori și juniori, printre care și cei vizați pentru campionatele europene de sală (luna viitoare, în Olanda) au participat timp de două zile la întrecerile **„Cupei primăverii"**, competiție la arme cu aer comprimat găzduită în sala Petrolul din Ploiești. Rezultatele au fost, în general, modeste, mai ales la pușcă seniori, dar ele se datoresc — așa cum ne-a declarat antrenorul lotului republican, **Mihai Toader** — și unor deficiențe organizatorice (în prima zi concursul a început cu o întîrziere de cîteva ore, ceea ce a dus la o stare de îndelungată tensiune). Confruntarea de la proba de pistol a fost mai interesantă, ea încheindu-se cu o mare surpriză. Favoritul nr. 1, **Dan Iuga**, campionul țării, a fost întrecut, în ultima decadă, de reprezentantul clubului Steaua, **Nicolae Ciotloș** — considerat un outsider după campionatele naționale de luna trecută (locul 4 cu 374 p). S-au mai evidențiat, surorile **Matei, Anișoara** — care a cîștigat detașat proba de pistol — și **Dumitra**, — prima clasată cu o cifră mulțumitoare la pușcă senioare. Considerăm demn de remarcat și faptul că trăgătoarele de la C. S. Baia Mare care, participînd pentru prima oară la o competiție de anvergură în sală, au ocupat locul 3 la echipe. Un succes al concursului l-a constituit și numărul mare de participanți la probele juniorilor — 51 la individual și 13 echipe.

REZULTATE TEHNICE : pistol seniori 40 „diabolouri" : 1. N. Ciotloș (Steaua) 382 p (pe ultimele 10 ținte 95 p), 2. D. Iuga (Dinamo) 382 p (92), 3. L. Stan 380 p, 4. Al. Gered 379 p, 5. V. Atanasiu 376 p, 6. M. Teodor 375 p (toți de la Steaua) ; Pe echipe : 1. Steaua II 1 506 p, 2. Steaua I 1 498 p ; **senioare : 1. Anișoara Matei (Dinamo) 381 p**, 2. Silvia Kaposztai (U.T.A.) 371 p, 3. Olimpia Demetriade (Dinamo) 368 p ; **juniori : 1. N. Vinț (Steaua) 366 p**, 2. G. Marin (I.E.F.S.) 364 p, 3. I. Petre (Olimpia) 364 p ; **pe echipe : 1. Steaua 1 069 p**, 2. Olimpia 1 066 p, 3. U.T.A. 1 040 p. **Pușcă seniori : 1. I. Trăscăveanu (Steaua) 377 p**, 2. Șt. Caban (Dinamo) 376 p, 3. M. Marin (Steaua) 376 p, 4. I. Codreanu (Steaua) 376 p, 5. Gh. Vasilescu (Olimpia) 374 p, 6. C. Manole (Steaua) 374 p ; pe echipe 1. **Steaua I 1 497 p**, 2. Steaua II 1 452 p, 3. Olimpia 1 414 p ; **senioare : 1. Dumitra Matei 379 p**, 2. Veronica Stroe 377 p, 3. Melania Petrescu 368 p, 4. Mariana Feodot 364 p (toate de la Dinamo), 5. Vasilica Manea (Unirea Focșani) 362 p, 6. Elena David (Olimpia) 362 p ; **pe echipe : 1. Dinamo 1 124 p**, 2. Unirea Focșani 1 042 p, 3. C. S. Baia Mare 972 p ; **juniori : 1. M. Burcuș (Steaua) 372 p**, 2. D. Calalb (C.F.R. Arad) 366 p, 3. D. Pantazi (Șc. sp. 1) 365 p ; **pe echipe : 1. Activul Brașov 1 077 p**, 2. C.F.R. Arad 1 072 p, 3. Petrolul I, 1 070 p.

La încheierea primei ediții a diviziei de hochei

Momentul psihologic al meciului de sîmbătă. La scorul de 2—0 pentru Dinamo, Netedu, printr-un reflex uimitor, deviază pucul expediat de Tureanu spre poarta goală... Foto : Dragoș NEAGU

(Urmare din pag 1)

cedată de succesul din **„Cupa României"**, steliștii reușind astfel o dublă victorie asupra puternicilor lor rivali. Victoria Stelei este, în primul rînd, victoria disciplinei tactice, victoria omogenității și a combativității, victoria unității sufletești a componenților echipei. Deși, teoretic, soarta titlului nu putea fi considerată hotărîtă înaintea ultimului meci cu Dinamo, noi sîntem tentați să susținem că steliștii au deschis poarta succesului chiar de la prima confruntare cu Dinamo, cînd au administrat foștilor campioni un usturător... 5—1 ! punîndu-i în postura de a alerga după refacerea unui greu handicap. Toți componenții echipei au merite egale la realizarea frumosului vis în care au crezut, fie că ei sînt dintre cei pe care îi numim jucători consacrați (Varga, G. Szabo, Ioniță, Gheorghiu), fie că se află acum pe drumul afirmării (Kemenessy, Bucur, Popa, Miklos și ceilalți). Să nu-l uităm, desigur, pe... invincibilul Netedu, pe care-l dorim la fel de vigilent și în poarta echipei naționale.

Dinamo, cu cîteva valori individuale de excepție, a pierdut campionatul tocmai pentru faptul că... i-au lipsit atuurile Stelei. Amneziile tactice din unele meciuri directe cu Steaua — în special ale fundașilor, actualmente parcă, sub valoarea celor de la Steaua —, o linie a III-a departe de nivelul primelor două și... lipsa unui Netedu pot fi invocate de dinamoviști drept cauze ale pierderii titlului. Să notăm ca foarte îmbucurătoare, în perspectiva echipei naționale, evoluția lui Tureanu, al cărui joc, o adevărată încîntare, se impune a fi pus mai mult în folosul echipei. La polul opus un alt mare talent, Gheorghe Huțanu, care ne-a dovedit că nu mai iubește hocheiul și nici echipa. Ce păcat...

Sport Club Miercurea Ciuc și **Dunărea Galați**, clasate în această ordine pe locurile 3 și 4, au reușit, uneori, să dea replici curajoase valoroaselor lor partenere, și au oferit între ele dispute interesante.

Iată cum arată clasamentul final al grupei A a diviziei :

1. STEAUA	18	14	2	2	99— 32	30
2. Dinamo	18	14	2	2	123— 45	30
3. S.C. Miercurea Ciuc	18	4	0	14	57—125	8
4. Dunărea Galați	18	3	0	15	45—122	6

● Primul loc în clasamentul golgeterilor a fost cucerit de dinamovistul **Doru Tureanu** cu 34 p (23 de goluri marcate și 11 pase ajutătoare). El este urmat de coechipierii săi Eduard Pană, cu 26 p (14 + 12) și Gheorghe Huțanu 25 p (14 + 11).